

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา การวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา และ มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุน ทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาระดับ ปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ นำไปสู่การพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 1)

สถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการ จัดตั้ง ที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดแผนการศึกษาได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สถาบันที่ได้รับรองมาตรฐานจะต้องประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน คือ (1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดวุฒิการศึกษา 4 ด้านคือ ด้าน กายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน และ ด้านการบริหารจัดการ (2) มาตรฐานด้านการ ดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ

4 ด้านคือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการวิจัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 1-3)

นอกจากคุณภาพตามกรอบมาตรฐานแล้วอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยยังต้องมีคุณสมบัติที่ดี ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะหลายประการ คือ เป็นผู้มีความรอบรู้ดี เป็นผู้มีความรอบรู้ชั้น แสดงความรู้สึก ในสิ่งที่ทำให้จำขึ้นหรือสนุกสนาน มีความยืดหยุ่น เป็นผู้ที่มีความรู้สึกไวต่อการเปลี่ยนแปลงแก้ไขปรับเปลี่ยน มีวิญญูญาณครู มีความซื่อสัตย์ ความสามารถทางการใช้ภาษา เป็นผู้เปิดเผย มีความอดทน กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีงาม สามารถนำความรู้ทางทฤษฎีไปปฏิบัติได้ เชื่อมั่นในตนเองมีความสามารถพิเศษในศิลปะและวิทยาการหลาย ๆ ด้านและแต่งกายเรียบร้อย สะอาด สง่าผ่าเผย และมีสุขอนามัยส่วนตัวดี (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, 2547) นอกจากนี้คุณสมบัติของอาจารย์แล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติยังได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับผลงานที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ผลิตอีกด้วย เนื่องจากผลงานทางวิชาการเปรียบเสมือนเป็นหัวใจของสถานศึกษา เห็นได้จากที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 ว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบการวัดผลของอาจารย์ทางด้านวิชาการเพิ่มอีก ส่งผลให้อาจารย์ต้องผลิตผลงานวิชาการที่เป็นงานวิจัย ซึ่งเป็นงานเขียนเพื่ออธิบายเรื่องที่คุณเขียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำ ข้อคิด หรือข้อเตือนใจ โดยมีทฤษฎีหรือหลักการอย่างใดอย่างหนึ่งสนับสนุน มีแหล่งข้อมูล แหล่งอ้างอิง และวิธีค้นคว้าที่เป็นระบบ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2549, หน้า 4) ในการนำเสนองานวิจัย ผู้เขียนอธิบายเนื้อหาและขยายความอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องนั้นได้ โดยใช้ภาษาทางการเป็นภาษาที่ใช้ในการเขียนเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2551, หน้า 4)

โดยทั่วไปงานวิจัยเป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีวัตถุประสงค์ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์ใช้ ซึ่งงานวิจัยนับว่าเป็นการค้นคว้าอย่างมีระบบโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่อันเป็นประโยชน์ทางวิชาการ งานวิจัยที่จะเป็นประโยชน์ได้นั้นจะต้องเป็น

งานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถตรวจสอบได้ว่ามีการอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 8) สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ได้กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยต้องทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาวิชาการที่มหาวิทยาลัยกำหนด (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 9)

การวิจัยมีความสำคัญที่มีประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ช่วยให้นักวิจัยมีชีวิตอยู่ได้อย่างสะดวกสบาย เช่น มีพลังงานไฟฟ้า มีโทรทัศน์ มีภาพยนตร์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในประเทศที่ประชาชน สังคมและผู้นำประเทศเห็นความสำคัญของการวิจัย เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศสสวีเดน ออสเตรเลีย หรือประเทศในกลุ่มเอเชีย ตะวันออก เช่น ญี่ปุ่น จีน เกาหลี ไต้หวัน ต่างทุ่มเททรัพยากรให้กับการวิจัยมาเป็นเวลานานอย่างต่อเนื่อง และได้ถือเป็นนโยบายสำคัญของรัฐที่จะต้องให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้ประเทศของตนมีความเจริญก้าวหน้าเหนือชาติอื่น ๆ ดังที่ปรากฏให้เห็นในเชิงประจักษ์แก่สายตาโลกอยู่ทุกวันนี้ (บุญเจิด โสภณ, 2549, หน้า 7) สำหรับประเทศไทยนั้นแม้ว่าจะได้มีการพัฒนางานวิจัยมาเป็นลำดับเป็นเวลานานพอสมควร แต่การวิจัยของไทยก็ยังไม่เจริญก้าวหน้าเหมือนประเทศอื่น ๆ และยังไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาได้มีความพยายามผลักดันให้ทุกฝ่ายได้เห็นความสำคัญของการวิจัย และใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เช่น ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหลายฉบับได้กำหนดไว้ในแนวนโยบายแห่งรัฐที่รัฐจะให้การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย (บุญเจิด โสภณ, 2549, หน้า 8)

มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนมีหน้าที่หลักตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาระบุไว้ว่างานวิจัยเป็นภารกิจหลักที่นอกเหนือจากการสอน เนื่องจากการวิจัยเป็นประโยชน์ทั้งในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ เทคโนโลยี หลักและแนวความคิดใหม่ที่ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้หากมีการสร้างงานวิจัยอย่างต่อเนื่องงานวิจัยก็จะได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น ซึ่งบุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2543, หน้า 1) ได้กล่าวถึงงานวิจัยที่มีคุณค่าว่า ต้องมีการค้นหาความจริง ค้นหาสิ่งที่ดี

สิ่งที่ต้องการ สิ่งที่มีประโยชน์ ค้นหาแนวทางที่ดี หรือหาวิธีที่จะทำให้ดี และหาวิธีที่จะทำให้สำเร็จ เช่นเดียวกับบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 13) ที่ได้กล่าวถึงงานวิจัยไว้ว่า การวิจัยเป็นการค้นคว้าที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และความมีระบบ เนื่องจากเป็นงานที่มีเหตุผล งานวิจัยจะต้องมีเครื่องมือ หรือเทคนิคในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และได้ความรู้ใหม่ และงานวิจัยมักเป็นวุฒิการศึกษาค้นคว้าที่มุ่งหาข้อเท็จจริง หรือเพื่อใช้อธิบายปรากฏการณ์หรือ พัฒนากฎเกณฑ์ทฤษฎี หรือตรวจสอบทฤษฎี หรือเพื่อพยากรณ์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ หรือเพื่อวางนัยทั่วไป หรือเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2549, หน้า 11) ดังนั้นผู้ที่ทำงานวิจัยต้องอาศัยความเพียรพยายาม บางครั้งจะต้องติดตามผลบันทึกอย่างละเอียด ใช้เวลานาน บางครั้งผลการวิจัยขัดแย้งกับความเชื่อของบุคคลอื่น อันอาจทำให้ได้รับการ โจมตี ผู้วิจัยจำเป็นต้องใช้ความกล้าหาญเสนอผลการวิจัยตามความจริงที่ ค้นพบ นอกจากนี้การวิจัยจะต้องมีการบันทึกและเขียนรายงานการวิจัยอย่างระมัดระวังอีกด้วย

สิทธิ ชีรสรณ์ (2547, หน้า 6-8) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปที่งานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษาพึงมี ได้แก่ มีความยาวพอสมควร มีความแปลกใหม่ของเนื้อหา มีความเป็นวิชาการ คือ ต้องมีการอ้างอิง และจะต้องมีการใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ ซึ่งในงานวิจัยต้องมีการอ้างอิงงานของผู้อื่น เพราะงานวิจัยต้องสร้างบนพื้นฐานความรู้ในอดีต ผู้วิจัยจะต้องแสดงความรอบรู้ในสาขาวิชานั้น ๆ โดยสามารถอ้างอิงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (สิทธิ ชีรสรณ์, 2552, หน้า 27) ทั้งนี้การอ้างอิงเป็นการบอกแหล่งของข้อความที่ผู้เขียนนำมาใช้ประกอบการเรียบเรียงรายงาน การแสดงแหล่งที่มาของข้อความหรือเนื้อหาทางวิชาการที่ผู้ค้นคว้าได้จากแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ ทั้งสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผู้ค้นคว้าสามารถทำได้ทันทีในเนื้อหาเฉพาะในขณะที่อ้างอิงข้อความ แล้วรายงานรายละเอียดทางบรรณานุกรมอย่างสมบูรณ์ไว้ท้ายงานในรูปบรรณานุกรมหรือรายการเอกสารอ้างอิง (พยอม ยุวสุด, 2550) และในการเขียนรายงานที่ได้จากวุฒิการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งสารสนเทศประเภทต่าง ๆ และผู้เขียนได้นำแนวคิดหรือคัดลอกข้อความส่วนหนึ่งส่วนใดจากผลงานของผู้อื่นอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ผู้เขียนจำเป็นต้องอ้างอิงถึงเอกสารหรือผลงานที่ได้คัดลอกมาให้ปรากฏชัดเจน เพื่อแสดงการรับรู้ในสิทธิของเจ้าของ หรือลิขสิทธิ์ของเจ้าของแนวคิด

หรือผลงานนั้นเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการแสดงถึงจริยธรรมทางวิชาการและให้เกิดเกียรติแก่เจ้าของผลงานที่นำมาใช้อ้างอิง เป็นการแสดงหลักฐาน และเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือของสารสนเทศที่น่าเสนอ ช่วยให้ผู้อ่านเข้าถึงข้อมูลหรือตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลหรือหลักฐานเดิมได้ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถค้นหาข้อมูลอ่านประกอบเพิ่มเติมได้มากยิ่งขึ้นหากต้องวุฒิการศึกษาเพิ่มเติม และป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (ประภาส พาวินันท์, 2553, หน้า 126) ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันการคัดลอกความคิดของผู้อื่น เพราะนอกจากจะทำให้งานวิชาการขาดความน่าเชื่อถือแล้วยังอาจเข้าข่ายการละเมิดลิขสิทธิ์อีกด้วย ซึ่งการอ้างอิงนั้นจะต้องทำอย่างถูกต้องตามหลักสากล

ปัจจุบันนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552, หน้า 60) ได้กำหนดให้อาจารย์มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาคุณภาพของตนโดยการผลิตผลงานวิจัยที่ต้องเผยแพร่ในแหล่งที่เชื่อถือได้ มีคุณภาพและได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการตรวจสอบมาตรฐานสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพวุฒิการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการตรวจสอบประเมินคุณภาพมหาวิทยาลัย จะยอมรับว่าผลงานการวิจัยมีคุณภาพ ก็ต่อเมื่อมีการตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพ ดังเห็นได้จากการที่คณะกรรมการผู้ประเมินมีการตรวจสอบการตีพิมพ์ ที่มีการวัดคุณภาพจากค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre--TCI) และคณะทำงานเอกสารฉบับเต็มในรูปอิเล็กทรอนิกส์ ที่จัดทำโดยเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา (Thai Digital Collection--TDC) เนื่องจากมหาวิทยาลัยเอกชนหลายแห่ง อาจมีข้อจำกัดในการบริหารจัดการด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ เนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นอาจารย์ที่พึงจบวุฒิการศึกษาจึงอาจขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ขาดงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ขาดเวลา เป็นต้น (วิโรจน์ ไววานิชกิจ, 2550, หน้า 55) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาพรวมของการทำวิจัยและการใช้สารสนเทศของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนว่า มีการทำวิจัยอย่างกว้างขวางเพียงใด มีการใช้สารสนเทศและปัญหาการใช้สารสนเทศอย่างไรบ้าง เมื่อได้ผลจากการวิจัยแล้วจะได้นำผลนั้นเผยแพร่เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตงานวิจัยให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
3. เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
4. เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้สารสนเทศเพื่อการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย

เอกชน

สมมติฐานของการวิจัย

1. อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกันมีปัญหาในการผลิตผลงานวิชาการแตกต่างกัน
2. อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกันมีการใช้สารสนเทศเพื่อการวิจัยแตกต่างกัน
3. อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีเพศ วุฒิการศึกษา และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่างกันมีปัญหาในการใช้สารสนเทศแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ครั้งนี้เป็นวุฒิการศึกษาการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลซึ่งประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ เพศ การศึกษา และระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

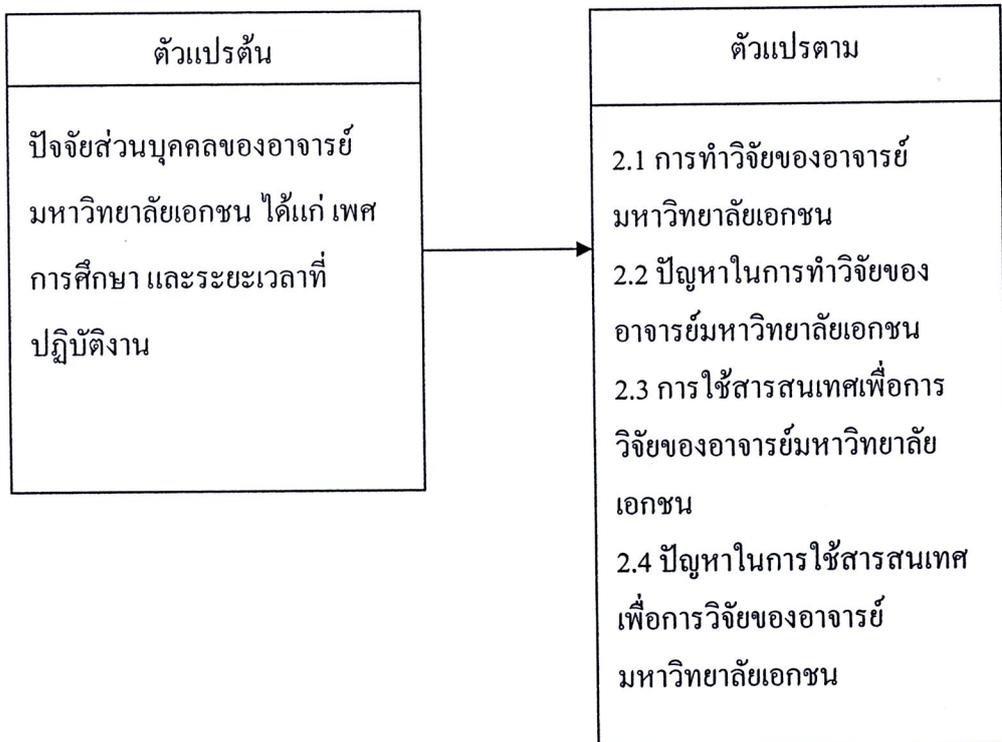
2. ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่

- 2.1 การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน

- 2.2 ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
- 2.3 การใช้สารสนเทศเพื่อการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
- 2.4 ปัญหาในการใช้สารสนเทศเพื่อการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอเสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพฯ และปริมณฑลไว้ดังนี้

ภาพ 1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การทำวิจัย หมายถึง การผลิตงานวิจัย การเขียนอ้างอิง การใช้แหล่งค้นคว้า การใช้ทรัพยากรสารสนเทศ และการเผยแพร่งานวิจัย

หนังสือ หมายถึง เอกสาร หรือตำราทางวิชาการที่ถูกรวบรวมเป็นรูปเล่ม บทความวารสาร หมายถึง บทความที่ถูกตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารต่าง ๆ รายงานการประชุม หมายถึง เอกสารที่ถูกรวบรวม หรือสรุปผลมาจากการประชุมต่าง ๆ

แหล่งข้อมูลจากเว็บ หมายถึง เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ให้ข้อมูลทางวิชาการ
ทุนวิจัย หมายถึง ทุนอุดหนุนทั่วไปของสถาบัน ทุนวิจัยจากหน่วยงานภายในประเทศ และทุนวิจัยจากหน่วยงานต่างประเทศ

ภาษาที่ใช้ในการเขียนงานวิจัย หมายถึง ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ
รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัย หมายถึง ตำรา บทความวิจัย และรายงานในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ และการเผยแพร่ด้วยรูปแบบและการเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีอื่น ๆ

ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัย หมายถึง ปัญหาด้านบุคคล และปัญหาด้านสถาบัน

การใช้สารสนเทศเพื่อการวิจัย หมายถึง การเลือกแหล่งและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูล เพื่อการวิจัย

ปัญหาในการใช้สารสนเทศ หมายถึง ปัญหาที่ผู้ใช้มีในขณะที่ใช้แหล่งสารสนเทศเพื่อการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพและปัญหาของการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
2. ทำให้ทราบสภาพและปัญหาการใช้สารสนเทศของอาจารย์มหาวิทยาลัย

เอกชน

3. เพื่อนำข้อมูลเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและสนับสนุนการวิจัยแก่อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน
4. เพื่อนำข้อมูลเสนอต่อห้องสมุดมหาวิทยาลัยเพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการให้บริการสารสนเทศแก่อาจารย์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น